

GLASBENA MATICA V LJUBLJANI

PROSLAVA 50 LETNICE

GLASBENE MATICE V LJUBLJANI

V DNEH 15., 16., 17. in 19. DEC. 1922.

**I. Petek, 15. dec. 1922 ob 8. uri zvečer v dvorani
Filharmonične družbe:**

**DELOVANJE GLASBENE MATICE IN NJEN
POMEN ZA RAZVOJ SLOVENSKE GLASBE**

predava dvorni svetnik in konser. prof. dr. JOSIP MANTUANI.

**II. Sobota, 16. dec. 1922 ob 8. uri zvečer v dvorani
hotela Union:**

**SINFONIČNI KONCERT ORKESTRALNEGA
DRUŠTVA GLASBENE MATICE,**

s sodelovanjem gosp. IVANA LEVARJA in orkestra Narodnega gledališča, pod vodstvom konser. profesorja KARLA JERAJA.

III. Nedelja, 17. dec. 1922:

**a) Ob 10. uri dop. v Filharmonični dvorani:
IZREDNI OBČNI ZBOR GLASBENE MATICE.**

**b) Popoludne ob 4. uri v dvorani hotela Union:
KONCERT PEVSKEGA ZBORA GLASBENE
MATICE V LJUBLJANI**

s sodelovanjem ge. PAVLE LOVŠETOVE, JULIJA BETETTA in JANKA RAVNIKA pod vodstvom kons. ravnat. g. M. HUBADA.

**c) Ob 8. uri zv. v dvorani Filharmonične družbe:
KOMERZ.**

**IV. Torek, 19. decembra 1922 ob 8. uri zv. v dvorani
Filharmonične družbe:**

**PRODUKCIJA GOJENCEV
KONSERVATORIJA GLASBENE MATICE.**

I.

DR. JOSIP MANTUANI:

DELOVANJE
GLASBENE MATICE IN NJEN
POMEN ZA RAZVOJ
SLOVENSKE GLASBE:

- a) Zgodovinske korenine.
- b) Milje okoli leta 1848.
- c) Osamosvojitvev.

II.

KONCERT PEVSKEGA ZBORA SINFONIČNI KONCERT

ORKESTRALNEGA DRUŠTVA
GLASBENE MATICE V LJUBLJANI,

S SODELOVANJEM GOSPODA IVANA LEVARJA IN
ČLANOV ORKESTRA NARODNEGA GLEDALIŠČA
V LJUBLJANI.

Dirigent: kons. prof. g. KAREL JERAJ.

SPORED:

1. *Dr. Benjamin Ipavic*: I. stavek serenade za godalni orkester (Allegro moderato).
2. *Stanko Premrl*: Božična suita, za veliki orkester. (Prvič izvajano).
  - a) Preludij. (Advent, pričakovanje odrešenika.)
  - b) Noël. (Božič, rojstvo Kristusovo.)
  - c) Pastoralni Scherzo.
3. *Anton Lajovic*: Adagio, za veliki orkester.

ODMOR.

4. *Karel Jeraj*: Lepa Vida. Melodramska skladba v narodnem tonu. Deklamira gosp. IVAN LEVAR.
5. *L. M. Škerjanc*: Odlomki iz godbe k „Žlahtnemu meščanu“:
  - a) Andante molto.
  - b) Pocco marziale.
  - c) Lento.
  - č) Tempo di Minuetto.
  - d) Gallop.
6. *Emil Adamič*:
  - a) Tatarski ples iz „Tatarske suite“.
  - b) Mož z medvedom, iz suite „Iz moje mladosti“.
  - c) Scherzo. (Potrkan ples.) (Prvič izvajano.)

III.

IZREDNI OBČNI ZBOR GLASBENE MATICE.

1. Otvoritev občnega zbora po predsedniku.
2. Pozdrav gostov.
3. Poročilo o delovanju Glasbene Matice.
4. Slučajnosti.

KONCERT PEVSKEGA ZBORA

GLASBENE MATICE V LJUBLJANI

pod vodstvom kons. ravnatelja gosp. MATEJA HUBADA.

Sodelujejo: Ga. PAVLA LOVŠETOVA, sopran; g. JULIJ BETETTO, bas,
in g. JANKO RAVNIK, klavir.

SPORED:

1. *Anton Foerster*: Z glasnim šumom s kora.
2. a) *dr. Fran Kimovec*: Izgubljeni cvet.
b) *dr. Gojmir Krek*: Tam na vrtni gredi.
c) *Oskar Dev*: Svatba na poljani.
3. a) *Stanko Premrl*: Pesem žerjavov.
b) *Emil Adamič*: Zaman pod oknom.
4. a) *Risto Savin*: Še ena.
b) *P. Hug. Sattner*: Arija Marije iz oratorija *Assumptio*.
c) *L. M. Škerjanc*: Pomladne noči.
č) *dr. G. Krek*: Tam zunaj je sneg.

Samospevi, poje ga. Pavla Lovšetova, spremlja g. Janko Ravnik.

5. *Anton Foerster*: Ljubica.
6. *Anton Lajovic*: a) Pomladni spev.
b) Ples kralja Matjaža.
c) Lan.
7. a) *Fran Vilhar*: Mornar.
b) *Janko Ravnik*: Melanholija.
c) *dr. Benjamin Ipavic*: Menih.
č) *Fran Gerbič*: Pojdem na prejo.
Poje g. Julij Betetto, spremlja g. Janko Ravnik.
8. a) *Emil Adamič*: Mlad junak.
b) *Narodna, Matej Hubad*: Gor čez jezero.
c) *Josip Pavčič*: Lenka.
č) *Emil Adamič*: Ne maram tebe.
9. *Stevan Mokranjac*: XI. rukovet srpskih narodnih pesmi.

Pesmi s Kosova:

- a) Pisaše me, Stano.   c) Oj, Lenko, Lenko.
- b) Crni goro, crni sestro.   č) Kalugere.

IV.

PRODUKCIJA GOJENCEV

KONSERVATORIJA GLASBENE MATICE
V LJUBLJANI.

SPORED:

1. *Schubert*: Sonatina, op 137 št. 1. za gosli. Igra Pfeifer Leon (šola prof. J. Šlaisa, 4. prip. r.)
2. a) *Rubinstein*: Blišči se rosa.
b) *Becker*: Pomladni čas. Samospeva, poje Korenjak Olga (šola prof. Wistinghausen, II. r. viš. skup.).
3. *Sitt*: Andantino za gosli. Igra Jermol Albert (šola prof. Vedrala, II. r. niž. skup.).
4. a) *Rachmaninov*: Elegija.
b) *Bortkiewicz*: Nevihta. Igra na klavirju Ravnik Anton (šola prof. J. Ravnika, II. r. viš. skup.).
5. a) *Rachmaninov*: Odlomki iz A. Musse.
b) " Tu je krasno. Samospeva, poje Gaj Slava (šola prof. Wistinghausen, II. r. viš. skup.).
6. *Viotti*: Koncert za gosli šte. 23. Igra Rupelj Karel (šola prof. J. Šlaisa, I. r. niž. skup.).
7. *Chopin*: Balada v g-molu. Igra na klavirju Potočnik Nilka (šola prof. J. Ravnika, II. r. viš. skup.).
8. a) *Ravnik*: V razkošni sreči.
b) *Lajevic*: Bujni vetri v polju. Samospeva, poje Banovec Svetozar (šola prof. Sovilskega, I. r. viš. skup.).
9. a) *Škerjanc*: Vizija.
b) " Jesenska pesem.
c) *Pavčič*: Ženjica. Samospevi, poje Saks Slavka (šola prof. Wistinghausen, II. r. viš. skup.).
10. *Novak*: Manfred. Balada za klavir. Igra na klavirju Požnel Jadviga (šola prof. J. Ravnika, III. r. viš. skup.).
11. *Weber*: Trospev iz opere Carostrelec. Pojo: Korenjak, Kocuvan, Banovec (šola prof. Wistinghausen).

BESEDILO ZBOROV IN SAMOSPEVOV.

„Z GLASNIM ŠUMOM S KORA“.

(Simon Jenko.)

Z glasnim šumom s kora
orgle so donele,
druži se z donenjem
glas soseske cele:
»Bodi počesčena,
rajska ti devica,
vseh nebes in zemlje
naših src kraljica!«
Tak soseska poje
in na prsi bije.
Skoz visoka okna
jasno solnce sije!

IZGUBLJENI CVET.

(Simon Gregorčič.)

Sinoči je pela ko slavček ljubo,
zakaj pa je danes rosno nje oko?
Sinoči cvetoča, rudeča ko kri,
zakaj pa jej danes obrazek blede?
Imela je vrtec, oj vrtec krasan.
Ko davi je vstala, bil cvet je obran.
Oh cvetje je rahlo, čez noč se ospe,
a žal je še meni po njem o dekle!
Tja doli po polji pa stopa nekdo,
on cvet je potrgal, zdaj uka glasno.

TAM NA VRTNI GREDI . . .

(Ljudmila Poljanec.)

Tam na vrtni gredi
raste rožmarin,
pridi o slovesu,
dam ti ga v spomin,
Na srce ga deni,
čuvaj ga skrbno,
morda kdaj ob njem ti
rosno bo oko.
Rožmarin povene,
ž njim spomin bo vzet,
tudi ti boš nosil
v srcu veli cvet.

SVATBA NA POLJANI.

(Cvetko Golar.)

Na poljani se v nedeljo
svatba, pir piruje,
žarni rdeči mak se ženi,
s purpalo svatuje!

Oj to rajsko je veselje —
svatovščina živa;
slak na suhem ovsu jezdi,
s kelihom napiva.

Sinja rž se ziblje, klanja,
čmrl je bas privlekel
in škrjanček svat zavriskal
v zrak se opotekel.

PESEM ŽERJAVOV.

(Dr. L. Lenart.)

Mi jadramo v pekoče južne kraje:
Od severa ledenega,
življenja zamorjenega,
poslavljam o se danes prepevaje!
Mi jadramo čez gore in čez vode:
Naprej do juga strastnega,
življenja vseoblastnega,
naprej, tje do kipečih, bujnih sil prirode!
Mi ne poznamo ozkih mej in ne zemlje postave,
z vetrovi se bojujemo,
z valovi popotujemo,
naš cilj žaru razbeljene, brezmejne so puščave!
Mi gremo tje, kjer zemlja nima meje:
Vse leto neprenehoma
žareče neutehoma
razbeljeno planjavo tam nebeško solnce greje!
Mi gremo tje, kjer žolti lev kraljuje:
v objem življenja potnega,
v odsev neba dobrotnega,
kjer vedno novo iz grobov življenje se dviguje!
Mi gremo tje, kjer burna kri po žilah se pretaka:
Oči se ognja bliskajo,
pogumna srca vriskajo,
življenje neutešeno z nemirno silo čaka!

ZAMAN POD OKNOM.

(Poslovenil: Anton Funtek.)

»Dekle, dober večer!
Prišel sem k tebi v vas,
oh, daj, odpri mi dver!«
»Zaprta je hiša,
le zunaj postoj;
mamica prav veli,
da si pri meni ti,
to bil bi konec moj!«
»Studena je sapa
in mrzel večer;
v srcu ljubezni vse
plamen ugasne še,
daj, odpri mi dver!«
»Ako bi plamen ugasnil tvoj,
naj ugasne nocoj!
Če ti ugasne naj,
pojdi domov in v kraj!
Lahko noč, pojdi fantič moj!
Lahko noč!«

ŠE ENA.

(Oton Župančič.)

Zaljubilo se je solnce
v gizdavo devojko Ano,
zaljubilo, pa poslalo
troje snubcev k nji.

Prvi snubci: drobne ptičke!
Ana ptičke polovila.
Drugi snubci: rdeče rože!
Ana rože posadila.

Tretji snubci: zlati žarki!
Ana okna zagrnila;
a za okni Ano ljubil
jaz sem mlad junak.

Drobne ptičke pesmi pele,
rdeče rožice duhtele,
žarki kukali skoz okno,
e, kdor je junak!

ARIJA MARIJE IZ ORATORIJA ASSUMPTIO.

(Dr. Mihael Opeka.)

Glej, od vzhoda zemlje do zahoda
blaženo zdaj moje bo ime,
od naroda zemlje do naroda
vsi jeziki srečno me slave...

Večno je usmiljenje gospoda,
vsem je on obljubam svojim zvest:
z močno roko je povzdignil nizke
in ošabne vrgel s prvih mest...
Aleluja!

POMLADNE NOČI.

(Listajpo. Pavel Karlin.)

Najlepša je pomladna noč
cekin bi zanjo dal;
cvetice sladke vonjajo
in mesec je svetel!
Ah!
In pesmi glas
in zvok piščalk,
z vetrom hite lahno.
Med drevjem tiho
v nočnem miru
ujčke se zibajo.

TAM ZUNAJ JE SNEG.

(Dragotin Kette.)

Tam zunaj je sneg
in burja nezvanka,
a tebe, nevgnanka
le radost in smeh.

Ah, — vse drugo je šlo,
le tvoj pogled žari še,
tvoje lice rudi še
kot nekdam lepó.

Ni več na vrteh
lepih rožic razvitih,
vijolic ni skritih,
lilij belih ko sneg.

Toda ti si krasná,
tako strastna in vroča
in sredi naročja
ti vsa si mojá!

LJUBICA.

(Josip Pagliaruzzi-Krilan.)

Ležal na mrtvaškem odru
v sobi temnej mlad je mož
sredi belih sveč brlečih,
sredi lepih, svežih rož.

Mrtveca od jutra v večer
hodijo ljudje kropit;
vsi so prišli, samo nekdo
ni prišel tja zanj molit.

Vsi so prišli, samo ljube,
ljube k njemu ni biló,
ljube mlade, ljube lepe,
ki jo ljubil je srčnó.

Pa pred kočico dekleta
drobne stikajo glavé
in skrivnostno šepetajo
si v uho besede te:

»Vsi so prišli, vsi so prišli,
ga kropit in zanj molit,
samo ona, samo ona
ni prišla se poslovit.

»Saj sem rekla, saj sem rekla,
da je čisto brez srcá,
da za njega nič ne mara,
da za norca ga imá.«

V sobici ženice sive
jagode prebirajo,
gibajoč čeljusti stare,
v vrata se ozirajo.

Vsakega motreč pazljivo,
sive glave majejo,
med seboj odduška srčneje
bolečini dajejo:

»Glejte, glejte, vsi so prišli,
Cvetkove le ni biló;
kdo bi mislil, kdo bi mislil,
da brezsrčna je tako!

Kaj se hoče, kaj se hoče,
svet zapustil je Gospod;
brez vesti je, brez srca je,
tak je zdaj ta mladi rod!«

Drugo jutro zgodaj, zgodaj
zvon se tužno je glasil,
kdo nocoj je neki zopet
sé zemlje se preselil?

Hitro se izve novica,
bliskoma po vasi gre:
Cvetkova je preminula,
počilo ji je srce.

POMLADNI SPEV.

(Prevel: Fran Finžgar.)

Ko vijolice spet zacveto,
k cvetju tožno zaželi srce.
Moji duši je tako sladko,
kot rodilo bi se v njej nebo,
moji duši je tako sladko,
ker stezice moje rožice krase,
k cvetju tožno zaželi srce.

Blažen hodim mirno sred livad,
moje duše sanje so z menoj.
V meni spev se dviga lepih nad,
moje srce pije kelih zlat,
ki iz cvetnih čaš ima sladak napoj.
Sanje moje duše so z menoj.

ARIJA MARIE 17 LANJA ASSUMPTIO.

LAN.

(Dragutin Domjanić.)

Dalko polje, beli dan,
v polju se zaplaval lan,
rosa drobna se svetli,
duša draga, gde si ti!

Vidiš, sad se sve plavi,
zakaj jošče kesniš ti?
Z žalosti blede mi lice,
pozabit' naj bogice!

Rosu bude sunce vzelo,
bu li moje suze štelo?
Rekel si: Kad cvel bo lan,
buš vre moja, v onaj dan?

Kaj po boju gde ležiš.
za na vek pod poljem spiš?
Poveč mi: »Kad lan bu cvel,
buš od mene senjat štel?«

Tak ja dragam cvetje lana,
tak boli me v srcu rana.

POMLADNE NOCI

PLES KRALJA MATJAŽA ŠT. II.

(Oton Zupančič: Ciciban.)

Enkrat naprej, enkrat nazaj, —
kralj Matjaž si izbira raj,
gori in doli, tretjič okoli,
kralj Matjaž si Alenko izvoli.
Trikrat po sredi, četrtič na kraj:
»Kralj Matjaž, Alenko nazaj!«
Roke navskrižem križa kraža,
Turki lovitè kralja Matjaža!
Bijmo s petami tok, tok, tok,
Konjič Matjažev skok na skok.

MELANHOLIJA.

Sam s seboj sem tih in brez besede.
V molku svojem kakor v plašču črnem
svoje srce skrivam. Če poglede
tvoje vjel bi, kaj, kaj naj ti vrnem?

Roke dal bi ti, a ker se tresti
mogle bi in biti izdajice
vse neizgovorjene bolesti,
stiskam vanje svoje mračno lice.

MENIH.

(Narjan Pretko.)

Sameva v vrtu samostanskem lipa,
sloni pod lipo star menih,
v naročje mu dišeče cvetje vsipa
pomladne sape mehki dih.

»Obstati ni mi bilo v celi tesni
med stenami tam štirimi;
prišel sem ven roko poljubit Vesni,
kako srce se širi mi!

Zaman, zaman dišeče cvetje,
ki zdaj se name vsulo je,
to cvetje mojih mladih let je,
ki brez sadu minulo je.

POJDEM NA PREJO.

(Oton Župančič.)

Pojdem na prejo, na prejo,
saj me ne mara ljubica več.
Pojdem na prejo ko ptiček na vejo,
kär je biló, je za vekomaj preč.

Predejo, predejo bela dekleta
z drobnimi prstki nitke tenke;
nitka od srca do srca se spleta,
v mrežo zapleteno mi je srcé.

Ali bi Marico, ali bi Barico,
Ančico, Staziko? Kam iz zadreg?
Ljubica prava, ostani mi zdrava,
Zdaj bom kar ljubil dekleta navprek.

Pojdem na prejo kot ptiček na vejo,
kar je bilo, je za vekomaj preč!

MLAD JUNAK.

(Cvetko Golar.)

Mlad junak po vasi jezdi
in klobuk po strani nosi,
za klobukom tri peresa.

Solnce zlato za sirote —
mesečina za popotne —
in za njive hladna rosa.

Prvo, — solnce žarko zlato,
drugo, — jasna mesečina,
tretje, — rosa čista hladna.

Njive pa so za pšenico,
a pšenica za kolače,
a kolači za devojke,
a devojke za junake.

GOR ČEZ JEZERO, GOR ČEZ GMAJNICO.

(Narodna.)

Gor čez jezero, gor čez gmajnico,
kjer je dragi dom z mojo zibelko,
kjer so me zibali mamica moja
in prepevali: haji, hajo.
K's'm še majhen bil, s'm bil dro vesel,
s'm več bartov k'tero pes'm pel,
zdaj vse minulo je, nič več pel ne bom,
zdaj ni več moj ljubi, dragi dom.

LENKA.

(Oton Zupančič.)

Lenka se šeta —
metla pometa;
Lenka počiva —
igla ji šiva.
Lenka pred duri —
peč se zakuri,
a kokotiček
skoči v lončiček,
leže v ponvico,
dvigne glavico:
»Lenčica, Lenka,
kikiriki!
Sem že pečenka,
jest se mudi!«

NE MARAM TEBE.

(Narodna.)

Ne maram tebe,
k' nimaš hišce svojé.
Še polž ima hišo,
le ti si brez nje.

Pa hišco sezidaj,
da spati bo kje.
Poplačaj dolge,
potlej pridi po mé.

XI. RUKOVET — PESMI SA KOSOVA.

I.

Pisaše me Stano, moré
unizam, da idem,
dal' d' idem, Stano
dali da ne idem.
Bedelja mu prati, more,
ti mi doma sedi.
Ne idi, bato,
doma mi ostani.
Bedelja mi nekje, Stano,
Tolko mene okje.
Bedelja mi nekje dušo,
Tok mi mene okje.
Dal' d' idem,
dali da ne idem.
Konja vrana prati more,
ti mi doma sedi,
konja vrana nekje mori,
tolko mene okje.
Dal' d' idem dušo,
dali, da ne idem.
Oj, idi ludo,
ni da mi ne dojdeš.

II.

Crni goro, crni sestro,
nije, da crnime.
Ti za tvoja lista, goro, sestro,
ja za moja mlados.
Tvoja lista, goro,
sestro nazad, kje se vrakja.
Moja mlados, goro, sestro
nikad ni do veka.

nekje — neče.
okje — oče.

III.

Oj Lenko, Lenko
Stavrova kjerko.
Oj mano budalo!
Jaz će ti kupim
taj širok fustan,
ti da ga nosiš.
jaz da te gledam.
Oj mano budalo!
Jaze si imam brata terziju,
toj će mi skroje
taj širok fustan.
Oj mano budalo!
Kje ti nanížem ta žolta reska,
ti da gu nosiš,
jaz da te gledam.
Oj Lenko, Lenko,
Stavrova kjerko.
Jaze imam brata tergovca,
toj kje mi kupi ta žolta reska.
Oj mano budalo!

IV.

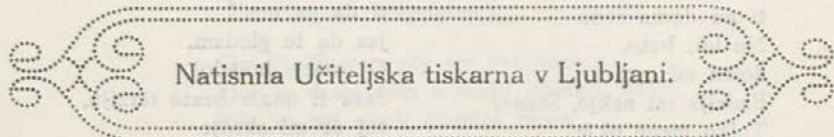
Kalugere crna dušo,
ne najde li kovan kolan,
Kaluger se ljuto k'lné,
ako sam zel kovan kolan,
kako kolan, da se vijem
oko tvoj te polovina.
Ajdede!
Kalugere crna dušo,
ne najde li droban djerdan,
Kaluger se ljuto k'lné,
ako sam zel droban djerdan,
kako djerdan, da se vijem,
oko tvoj, to belo grlo.
Ajdede!

(Kljubavost)

... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu

XI RUKOVET — PRISILJA KOSOVA.

... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu

Natisnila Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu

... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu
... in tvojemu srcu